



# Politické pozadie

## Genocídy Katarov

Katarstvu sa v priebehu dvanásteho storočia podarilo zakoreniť a hlbšie usadiť hlavne v Languedocu, ktorý bol v tej dobe preslávený svojou vysokou kultúrnosťou, povolnosťou a liberalizmom. Do začiatku trinásteho storočia sa katarstvo stalo hlavným náboženstvom oblasti. Zvolila si ho nielen šľachta, ale väčšina obyvateľstva. To rozčuľovalo rímsku cirkev, ktorá považovala feudálny systém za posvätný a prirodzený poriadok. V otvorených debatách s poprednými katolíckymi teológmi Katari vyhrali. Tento výsledok ponížil rímsku cirkev, ktorá nasadila do debaty najkúsenejších kazateľov Európy proti ľuďom, v ktorých videla zbierku nevzdelaných tkáčov a iných remeselníkov. Ešte horšie, množstvo katolíckych kňazov sa stalo Katarmi. (Katarstvo ako poznanie o Bohu priťahovalo teologicky vzdelaných. V niektorých prípadoch, napr. v Orleáanse, ho hromadne prijali celé cirkevné jednotky.) Úctu katolíckej cirkvi v tom čase však najvýdatnejšie podryvali jej vlastní predstavitelia. Najbohatší muži kresťanstva, ovešaní zlatom a drahokamami a odetí v drahocenných háboch, ktorí sa podujali kázať o cnostiach chudoby, sa stali neodolateľným terčom výsmechu verejnosti, včítane Katolíkov v Languedoku. No ich najväčším zločinom bolo to, že Katari odmietli platiť desiatky katolíckej cirkvi.

Pre Katarov bola podstata katolíckej cirkvi podobne neprijateľná, ako bolo katarské učenie pre katolícku cirkev. Prívrženci Katarov sa smiali z katolíckych doktrín a samotnú katolícku cirkev mali za „cirkev vlkov“. Zatiaľ čo Katolíci označili Katarov ako heretikov a odpadlíkov a že vraj sú príslušníkmi „Satanovej Synagógy“. Katolíci zinscenovali nezvyčajnú kampaň propagandy, ale keď táto nedosiahla očakávaný úspech, ostávala im iba posledná možnosť – križiacke ťaženie – vojna proti Albigéncom.

Pápež Inocent III vyhlásil formálnu krížovú výpravu proti Katarom Languedocu a menoval niekoľko vojenských veliteľov ako vodcov svojej svätej armády. Prvým bol cisterciánsky opát (Arnaud Amaury) ktorý vstúpil do dejín svojím slávnym rozkazom „Zabite ich všetkých. Boh si rozpozna svojich“. Druhý bol Šimon de Montfort, dnes už aj medzi katolíckmi odsudzovaný za svoju krutosť. Vojna proti Katarom Languedocu preklenula dve generácie. V jej neskorších etapách francúzsky kráľ prebral velenie, čím sa ťaženie proti Katarom stalo kráľovskou krížovou výpravou.



Od roku 1208 sa začala kampaň teroru voči pôvodnému obyvateľstvu Languedocu a jeho vládcov, ktorými boli: Raymond VI z Toulouse, Raymond-Roger Trencavel, Raymond Roger z Foix z prvej generácie, a Raymond VII z Toulouse, Raymond Trencavel II, a Roger Bernard II z druhej generácie. Zmasakrovaných bolo asi 500 000 Languedockých mužov, žien a detí – Katolíkov rovnako, ako Katarov. Grófov z Toulouse a ich spojencov zosadili a zneuctili. Ich územia boli



pripojené k Francúzsku. Vzdelaných a znášanlivých vládcov Languedocu nahradili relatívnymi barbarmi; Dominik Guzmán (neskôr Svätý Dominik) založil rád dominikánov a čoskoro potom inkvizíciu, ktorej výkonnou silou boli dominikáni. Inkvizícia bola založená špecificky za účelom vyhladenia posledných známk katarského odporu. Súčasne sa začalo s prenasledovaním Languedockých židov a iných menšinových skupín; vznešená kultúra trubadúrov sa pominula. Jej nositelia boli ponížení do stavu potulných fajditov – vznešených a vzdelaných umelcov bez majetku a bez domova. Koncept ušľachtilých etických hodnôt, ktoré vytvorili, takmer zanikol a čo po ňom ostalo, je iba vyblednutá imitácia našich súčasných predstáv o rytierskosti. Vzdelávanie obyvateľstva sa stalo nežiaducim a čítanie biblie sa stalo zločinom. Platenie cirkevných desiatkov sa vynútilo násilím.

Languedok zažil hlboký ekonomický úpadok, až sa stal najchudobnejšou oblasťou Francúzska. Okcitánsky jazyk, ktorým sa hovorilo v oblasti, a ktorý bol najvyvinutejším európskym jazykom, začal upadať do miestneho nárečia, ktoré Francúzi postupne vytlačili.

Ku koncu genocídy Katarov mala rímska cirkev v rukách dôkaz, že dlhodobá kampaň genocídy môže priniesť požadované výsledky. Ustanovil sa tiež prvý príklad krížového ťaženia vo vnútri kresťanstva s mašinériou prvotného moderného policajného štátu. Odtiaľ bol iba krok k španielskej inkvizícii a potom k neskorším inkvizíciám, spolu s ďalším vyhladzovaním národov.

Krížové ťaženie proti Katarom Languedocu sa zaznamenalo do dejín ako vari najväčšia katastrofa, ktorá kedy dopadla na Európu.

**Doslov:** Na Slovensku sa na prelome tisícročí vyskytol názor, že katarstvo bolo úplne vyhladené do konca štrnásteho storočia. To nie je pravda. Prežilo vďaka tajným reinkarnačným skupinám, ako Rozenkruciáni a iní, ktorí tým riskovali svoje životy. Hlavne v Európe v posledných dekádach 20. storočia rástol záujem o Katarov a o ich spôsob myslenia, navyše turistického záujmu o katarské martýrstvo a o katarské pamiatky, ako sú slávne zrúcaniny citadely Montségur.

Katarstvo dnes žije vo svojej čistej podobe, je prístupné každému v modernej slovenčine, a v posledných rokoch počet Katarov na všetkých kontinentoch narastá. Katarstvo predstavuje pravé kresťanstvo. Na čele novodobého katarského hnutia je Slovenka, rodáčka z Bratislavy.

Vyňaté z anglického originálu na <http://www.cathar.info>  
Preložila a Doslov napísala Corascendea, Novodobá Parféta

## Testament Katarov

[www.dhaxem.com](http://www.dhaxem.com)

